

MYŠLENKY NA MĚSÍC BŘEZEN

Salvatore Tumino

ODPUSTIT OTCI I MATCE

Vydalo nakladatelství Paulínky 2014

1. Setkat se s Bohem znamená setkat se s pravou, nekonečnou a bezpodmínečnou láskou, která uzdravuje, utěšuje, obnovuje, dává smysl tvému životu.
2. Když vstoupíš do láskyplného vztahu s Bohem, když objevíš, že on tě miluje a odpouští ti, když žiješ v tomto nekonečném vztahu, jedním z mnoha důsledků je, že touto novou láskou miluješ i rodiče.
3. Rodiče nejsou a nebyli dokonalí. Ale to není důležité; podstatné je, abychom je milovali za všech okolností.
4. Minulost může být uzdravena a každá vzpomínka proměněna, pokud se s Pánovou pomocí rozhodneš odpouštět.
5. Láska, úcta a odpuštění mým rodičům mi nejenom napomohou, abych se sám se sebou a s druhými cítil dobře, ale pomohou mi, abych nezraňoval své děti (pokud se stanu rodičem).
6. Odpuštění je terapeutické: noří tě do lásky a láska uzdravuje i nejbolestnější vzpomínky.
7. Vše, čeho se dotýká Ježíšova láska, je potom uzdraveno a stává se Pánovým nástrojem k uzdravení druhých.
8. Pokud milujeme bez očekávání, život je skutečně obnoven.
9. Objevíme-li nekonečnou lásku Boha a neustálé a bezpodmínečné odpouštění, pak můžeme milovat všechny.
10. Určité vzpomínky nás traumatizují a jsou stále živé, protože jsme neodpustili. Jakmile za pomoci Pána a prostřednictvím modlitby začneme žehnat a odpouštět, náš život se změní.
11. Jsme křehká, nedokonalá a nemocná stvoření – pouze Boží láska je může uzdravit a proměnit.
12. Svátost smíření nám ukazuje, jak nám Pán přes všechno odpouští a dává nový život. Neexistuje hřích, který by jeho nekonečné milosrdenství neprominulo.
13. Když přijímáš Krista, žiješ pro něj, zůstáváš v něm, on ti dává schopnost milovat, přijmout Otcovu lásku, tu, která se projevila v jeho Synovi, který za nás zemřel a vstal z mrtvých.
14. Jakákoliv urážka, fyzické nebo psychické násilí nemá na mě žádný negativní dopad, pokud své srdce neotevřu hněvu, zlobě a nenávisti.
15. Bůh nám ukazuje, že řešení problémů není v zášti či zlobě nebo v obviňování, ale v odpuštění, v projevování lásky za všech okolností.

16. Pouze Pán umí vnášet světlo do příčin našich současných problémů, umí také zasáhnout a každé trauma uzdravit. Díky němu nám odpuštění vrací pokoj.
17. Když milujeme, rosteme, zlepšujeme se.
18. Odpuštění hojí rány a dovoluje nám, abychom ani pro utržené rány netrpěli, ani neobviňovali toho, kdo nám utrpení způsobil.
19. Žít v Ježíšově lásce znamená vstupovat do věčné lásky a v něm, Ježíši, vnímat Otce, který vyslovuje jméno: „Synu.“
20. Naplnění Duchem svatým se můžeme stát „pramenem života“.
21. Zrodili jsme se z Boží lásky a z ní jsme byli vykoupeni a posvěceni. Nikdo není vyloučen z tohoto láskyplného záměru.
22. Kdo se neumí podřídit, ten neumí ani vést. V Božím záměru má autorita své místo, a kdo ji vykonává, ten ji má konat jako službu.
23. Pokaždé, když odpovím na zranění vztekem, toto zranění se nezmírní, ale prohloubí, bolí stále víc.
24. Nenávist ničí především toho, kdo nenávidí, je jako jed a likviduje toho, kdo ji má v srdci.
25. Každé prožité trauma mohu uzdravit, pokud místo nenávisti odpustím.
26. Pokud je nenávist příčinou utrpení, odpuštění je důvodem k radosti a svobodě.
27. Odpuštíš-li, pak nejen uzdravuješ, ale můžeš také pomáhat druhým ve stejné situaci.
28. S realitou se můžeme vyrovnat, pouze pokud ji poznáme.
29. Pro Boha není nic nemožné a všechno může ten, kdo v něho věří.
30. Modlitbou a žehnáním se můžeme přiblížit našim zemřelým, odpouštět jim a můžeme se s nimi smířit, i když jsou po smrti.
31. Kdo trpěl, rozumí trpícím.

**Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii
ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.**